

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 144

1 Νοεμβρίου 2004

Τά τρία δείγματα

Η ωπή ἡ δημοσιογραφική φωτογράφιση καί ἡ ἀποκάλυψη τριῶν δειγμάτων ὀργανωμένου βιασμοῦ καί ἐκμετάλλευσης τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Τόν τελευταῖο καιρό, ἐντελῶς περιπτωσιακά, συνοδοιπόρησαν, μέ τούς ἀγέρωχους σηματοφόρους τῶν λαμπρῶν καί ἀξιοθαύμαστων σύγχρονων ἐπιστημονικῶν καί τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων καί κάποιοι σεμνοί λιτανευτές τοῦ κριτικοῦ λόγου, τῆς ἀμφισβήτησης καί τοῦ πένθους. Ποιοί εἶναι αὐτοί; Παράγοντες, πού δέν ἐντυπωσιάζονται καί δέν αἰχμαλωτίζονται ἀπό τά φανταχτερά διαφημιστικά σπότης, ἀλλά ἐρευνοῦν καί ἐκθέτουν, μέ ἀκριβοδίκαιν στάθμιση, τή συνθηματολογία τῆς δῆθεν προοδευτικότητας. Κριτικές γραφίδες, πού δέν κουράζονται ψάχνοντας, μήτε ὑποτάσσονται στήν ὀχλοβοή, καταφέρνουν νά ξεσκεπάσουν, ἔστω λίγους ἀπό τούς πολλούς, καμουφλαρισμένους, βιαστές καί ἐκμεταλλευτές τῆς ἐλευθερίας μας καί νά τούς ἀνεβάσουν στό ἐδώλιο τῆς στυπτικῆς δημοσιογραφικῆς προβολῆς.

Τό καλοκαίρι, πού μᾶς πέρασε καί μέσα στίς ἱαχές τοῦ θριάμβου γιά τά ἀθλητικά μας ἐπιτεύγματα, σημειώθηκε ἡ ἀπρόσμενη, τρομακτική ἔκρηξη, πού αἰφνιδίασε καί ἀναστάτωσε ὄχι μόνο τή στενή,

ολυμπιακή, συγγένεια, αλλά δλόκληρη τήν ἑλληνική μας οἰκογένεια. Πίσω ἀπό τούς ἀθλητές φωτογραφήθηκαν τά στυγνά πρόσωπα τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐφηβικῆς ἀλκῆς καί τῆς φιλότιμης ἄμιλλας, πού διαφημίζουν «πρόσθετη δύναμη», ἐμπορεύονται τά ἀπαγορευμένα «συμπληρώματα» τροφῆς καί σπρώχνουν στό μαρασμό καί στό θάνατο τίς ἀνυποψίαστες ἢ τίς νοσηρά φιλόδοξες νεανικές ὑπάρξεις. Τό φλόμπουρο τῆς φανταστερῆς καί ἐπίμονης διαφήμισης, πού κρατοῦν στό χέρι οἱ βιαστές, σηματοδοτεῖ ἐπιτυχία. Ὡστόσο, ἡ χρήση τῶν προϊόντων τους ἐκβράζει στή στέπα τοῦ ἐκφυλισμοῦ τήν ἀνθρώπινη ζωτικότητα καί φέρνει τό ἀτίμητο πρόσωπο στήν πρόωρη ἐκμηδένιση.

Μέσα στό ἴδιο καλοκαίρι, δυό σημειώματα, μέ μικρά γράμματα, σέ καθημερινές ἐφημερίδες, ἔδωσαν ἕνα δεύτερο στίγμα ἐκμετάλλευσης τῆς νεανικῆς ἀκμῆς. Τό ἕνα ἀποκάλυπτε, πώς ἡ βιομηχανία τοῦ σέξ, σέ παγκόσμια κλίμακα, ἔχει μεγαλύτερο τζίρο καί περισσότερα οἰκονομικά θησαυρίσματα ἀπό τή βιομηχανία τῶν βαρέων ὀπλων. Καί τό δεύτερο, ὑπογράμμιζε μέ ὀδύνη, ὅτι οἱ ἀρρώστιες, πού προκαλεῖ ὁ ἐλεύθερος ἔρωτας, ἔχουν τέτοια ἀπρόσμενη ἔξαρση, πού ὀδηγοῦν, σέ ἐτήσια ὑπολογιστική κλίμακα, ἑκατομμύρια νέους ἀνθρώπους στό σκοτεινό θάλαμο τοῦ τάφου. Οἱ βιομηχανίες λειτουργοῦν, σαλπίζουν τή «σεξουαλική ἀπελευθέρωση», διαφημίζουν τά πακέτα τῆς προσφορᾶς τους καί θηλακώνουν τά ἀμύθητα κέρδη. Καί ἡ νεότητα, ἡ χαρά τοῦ «σήμερα» καί ἡ ἐλπίδα τοῦ «αὔριο» σύρεται, βίαia, στόν ἀφανισμό καί στό θάνατο.

Καί τό τρίτο δείγμα. Δημοσιεύτηκε, σάν περιθωριακή εἴδηση, ἡ ποιότητα ἥθους καί ἡ ἐξέλιξη τῶν ἰδρυτῶν καί διαχειριστῶν τῆς μεγάλης καί πολυεθνικῆς βιομηχανίας μόδας, πού εἶναι γνωστή μέ τήν ἐπωνυμία Βερσάτσε. Πρίν ἐπτά χρόνια, ὁ ἰδρυτής τοῦ φημισμένου αὐτοῦ οἴκου μόδας δολοφονήθηκε μέσα σέ συνθῆκες καί περιστάτικα, πού δέν τιμοῦν τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα. Καί, ἐντελῶς πρόσφατα, τήν ἀδελφή του, πού εἶναι καί ὁ σημερινός διαχειριστής τοῦ «οἴκου», τήν ἔκλεισαν σέ κλινική, γιά νά ἀπεξαρτηθεῖ ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῶν ναρκωτικῶν. Αὐτά τά ἄτομα, τά προβληματικά καί στιγματοισμένα, εἶναι οἱ σχεδιαστές καί οἱ προβολεῖς τῆς σύγχρονης κοινωνικῆς ἀνάδειξης, μέσα ἀπό τίς λεωφόρους τῆς μόδας. Ἀντιλοῦν ἀπό μέσα τους τό διάστροφο καί ὑποπτο σχῆμα καί τό μεταποιοῦν σέ στυλ μόδας καί σέ ἔκφραση ἐκσυγχρονισμένης προσωπικότητας. Καί δέν κάνουν τίποτα ἄλλο, παρά νά πλάθουν ὁμοίους τους.

Σ
Κ
Α
Ν
Δ
Α
Λ
ΟΜ
Π
Ε
Ζ
Ε
Ν
Ι
Τ
Η

Κατηγορώ δημόσια τό Χριστόδουλο (4)

Πολυεπίπεδο, ίδιαζόντως απο-
κρουστικό καί καταλυτικό της
Ἀποστολικῆς καί Πατερικῆς ἐν-
τιμότητος ἀποδεικνύεται τό
σκάνδαλο Μπεζενίτη. Σεξουαλικές ἰδι-
αιτερότητες, τραμπουκικές ἐπιδρομές
στά ταμεῖα τῶν αὐτόνομων καί αὐτο-
διοίκητων Νομικῶν Προσώπων τῶν
Μοναστηριῶν καί τῶν Ναῶν, σῶρευση
ἀμύθητου πλούτου καί προώθησή του
σέ Τράπεζες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποτε-
λοῦν μερικά ἀπό τά «ἀνδραγαθήμα-
τα»(!!!) τοῦ σκανδαλοποιοῦ αὐτοῦ Ἐπι-
σκόπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
Καί αὐτά περνοῦν, μέ συνεχή ροή, στά
μέσα τῆς μαζικῆς ἐνημέρωσης καί διε-
γείρουν ἀπανωτά κύματα πικρίας καί
ἀγανάκτησης.

Πολυεπίπεδη, ὥστόσο καί πρόξενη
πολλῶν ἐρωτηματικῶν καί ἡ διαχείριση
τοῦ σκανδάλου Μπεζενίτη ἀπό τόν

Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Παρά τήν
εὐρύτατη δημοσιοποίηση τῶν χυδαίων
διαλόγων του καί τοῦ ὑποπτοῦ πλου-
τισμοῦ του, παρά τό βαρύτατο σκαν-
δαλισμό τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώ-
ματος, παρά τό γενικευμένο προβλη-
ματισμό καί τήν πονηρή διακωμώδηση
σύνολης τῆς ἀρχιερατικῆς οἰκογένειας,
ἐπιμένει νά καλύπτει, μέ σκηνοθεσίες
ἀφελοῦς εὐρηματικότητος τόν ἔνοχο
φίλο του. Τροchioδρομεῖ πρὸς τό ἀρχεῖο
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τά πειστήρια κα-
κοδιαχείρισης καί νοσφισμοῦ ὑπέρογ-
κων ποσῶν, πού προκύπτουν ἀπό ἐπί-
σημους, κρατικούς ἐλέγχους. Σφραγί-
ζει, μέ τό βουλοκέρι τῆς αὐθαιρεσίας
του, τίς ἰδιαιτερότητες καί τίς ἠθικές
ἐκτροπές. Καί τόν προωθεῖ, ἐπί προσ-
βολῇ τῆς δημόσιας αἰδοῦς, σέ θέσεις
ντόπιας καί διεθνοῦς προβολῆς. Τόν
διόρισε πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπι-

τροπής επί των Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών σχέσεων!! Όσαν νά τον θεωρεί τον καθαρότερο και τον αξιότερο μοχλό της σύγχρονης ελληνικής εκκλησιαστικής Ίεραρχίας. Και ώσαν νά φιλοδοξεί νά τον έπενδύσει μέ πρόσθετους τίτλους τιμής, γιά νά τον έμφανίσειώς έξαίρετο δείγμα γραφής του στενού και του εύρύτερου έπιτελικού του περιβάλλοντος.

Δώσαμε, στά προηγούμενα τεύχη της «Έλευθερης Πληροφόρησης», κάποια σπαράγματα των άναξιοπρεπών τολμημάτων Μπεζενίτη και έπισημάναμε κάποιες από τίς σκοτεινές διεργασίες, πού δρομολογήθηκαν από τον Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, μέ σκοπιμότητα τήν παραπλάνηση της κοινής γνώμης και τήν απόλωση των κραυγαλέων ένοχών του. Όλα σκοτάδι και ξεβος. Έφευρήματα ύπόκοσμου. Και άναθυμιάσεις ύπόνομου. Κινήσεις, πού δέν άντέχουν τό φώς του ήλιου και τήν αποτύπωση στά μέσα της κοινής ένημέρωσης.

Οί άντιδράσεις, πού ξφτασαν σέ μās, μετά τή δημοσίευση των ντοκουμέντων, ήταν, άπερίτμητο, τό φάσμα της φρίκης. Σέ πρώτο επίπεδο ή όργή. Καί, στό έπόμενο, τό κλάμα. Ή άπορία, διοχετευμένη στό θρήνο, γιά τό πού κατάντησε τήν Έκκλησία της Ελλάδος τό δίδυμο Μπεζενίτη-Χριστόδουλου.

Μέ σφιγμένη καρδιά και μέ βαρεία πένα, θά συνεχίσουμε τήν ιστόρηση. Πρέπει νά ένημερωθοϋν οί σύγχρονοι και νά σταθμίσουν τίς εύθυνες τους. Πρέπει νά κληροδοτήσουμε και στίς έπόμενες γενιές τήν όδύνη μας και τό δάκρυ μας, γιά νά μήν έπιτρέψουν οί διάδοχοί μας μιá δεύτερη, παρόμοια κρίση. Ένα κατακλυσμό βρωμιάς. Και

ένα σύνδρομο άνευθυνότητας στό χώρο του πανίερου Θυσιαστηρίου.

1 Πρίν περπατήσουμε, μέ αδιάσειστα ντοκουμέντα, στίς κακοσχεδιασμένες και τραγελαφικές βαθμίδες της έκδίκησης «μαϊμού», πού μεθόδευσε ο Χριστόδουλος, γιά νά έξουδετερώσει τήν έγκληση κατά Μπεζενίτη, θά παραθέσουμε, προλογικά, άποσπάσματα από δυό δημοσιεύματα καθημερινής έφημερίδας της έποχής εκείνης. Είμαι έπισημάνσεις, από έξέδρα παρατήρησης και γνώσης, του εκκλησιαστικού δημοσιογράφου Γρηγόρη Καλοκαιρινού, πού παραβιάζουν τό μπερντέ της δολοπλοκίας και κάνουν διακριτές τίς κινήσεις του παρασκηνίου.

Στό φύλλο της «Καθημερινής» της 28ης Αύγούστου 2002, έγραφε:

«...Άνέτρεψε χθές ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος τήν πρό όλίγου καιρού απόφασή της νά άναμένει τήν κρίση των κοσμικών δικαστηρίων στην περίπτωση των καταγγελιών του πρώην μητροπολίτη Άττικής κ. Νικοδήμου είς βάρος του νϋν μητροπολίτου Άττικής κ. Παντελεήμονος γιά όμοφυλοφιλικές σχέσεις και αποφάσισε τήν παρέμβαση και της εκκλησιαστικής δικαιοσύνης στό ζήτημα, αλλά όμως μέ "κουτσουρεμένο" αλλά και πολύ περίεργο τρόπο. Συγκεκριμένα, αποφάσισε συναινοϋντος και του Άρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου νά κληθεί-τυπικώς ούσιαστικά-γιά δεύτερη φορά προς παράθεση έξηγήσεων ό κ. Παντελεήμων, γεγονός πού μόνον αυτό άνακοινώθηκε χθές, και νά όριστεί στή συνέχεια από τήν έπόμενη ΔΙΣ μητροπολίτης-

ἀνακριτής, ὁ ὁποῖος ὅμως θά ἐξετάσει τὴν ὑπόθεση ὃχι ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενο τῶν κασετῶν πού ἔχει προσκομίσει ὁ κατεγγέλλων-μέ τό... αἰτιολογικό ὅτι ὁ κ. Νικοδήμος εἶναι... τιμωρημένος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἄρα ἐκτός σώματος αὐτῆς-ἀλλὰ σέ σχέση μέ τόν σκανδαλισμό ἢ ὃχι τῶν πιστῶν ἀπὸ τῆ δημοσιοποίηση τῆς καταγγελίας. Ἀποκλείεται ἔτσι ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θέματος, δηλαδή ἂν εἶναι πραγματικές ἢ κατασκευασμένες οἱ κατηγορίες καὶ ὁ ἀνακριτής θά ἐξετάσει τὸ θέμα τοῦ σκανδαλισμοῦ καὶ μόνο. Ἀλλά ὅμως ὁ σκανδαλισμός τῶν πιστῶν εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπὸ τὴ στιγμή πού ἡ ὅλη ὑπόθεση πῆρε τεράστιες διαστάσεις ἀπὸ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως. Ἐπομένως, ἡ ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος θά ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὸ ποιὸς ἀρχιερέας θά ὀριστεῖ ἀνακριτής. Ἐάν γιὰ παράδειγμα ὀριστεῖ ἓνας «συντηρητικός», ὁ νῦν Ἀττικῆς, χωρὶς νά ἔχει ἀναζητηθεῖ ἡ ἀλήθεια, θά καθήσκει στό σκαμνὶ τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Τό ἀντίθετο θά συμβεῖ ἐάν ὀριστεῖ ἓνας «προοδευτικός» μητροπολίτης. Καὶ ἐπομένως ἀπὸ τόν ὀρισμὸ καὶ μόνο τοῦ προσώπου τοῦ ἀνακριτοῦ θά μπορεῖ ὁποῖος γνωρίζει τὰ ἐκκλησιαστικά πράγματα νά ἀντιληφθεῖ ποῦ θά ὀδηγηθεῖ ἡ ὑπόθεση καὶ ποιά ἦταν ἡ σκοπιμότητα τῆς χθεσινῆς ἀποφάσεως πού θά ἀνακοινωθεῖ ὁλόκληρη μέ... δόσεις. Ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι χθές ἔλεγαν μεταξύ ἄλλων ὅτι ἡ πρό καιροῦ ἀπόφασις τῆς ΔΙΣ ἀνετράπη γιὰ νά μὴ θεωρήσουν οἱ πιστοὶ πὼς δέν ἐπιθυμεῖ ἡ ἐκκλησία νά πάει ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ στὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, ἀφοῦ ὡς γνωστόν ἄλλα εἶναι τὰ κριτήριά της σέ σχέση

μέ τὰ κοσμικὰ δικαστήρια».

Τὴν ἐπόμενην ἀκριβῶς μέρα καὶ στὴν ἴδια ἐφημερίδα, ὁ ἴδιος δημοσιογράφος ἔγραψε:

«...Ἀπερχόμενος συνοδικὸς ἱεράρχης ζήτησε ἀπὸ τόν κ. Χριστόδουλο νά μεσολαβήσει πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐπομένης Συνόδου, ὥστε νά ὑλοποιήσουν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπερχόμενης ὅσον ἀφορᾷ καὶ τόν ὀρισμὸ Μητροπολίτου-ἀνακριτοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἐξετάσει τὴν περίπτωση τοῦ σκανδαλισμοῦ καὶ θά εἰσηγηθεῖ ἀνάλογα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐνῶ στὴν προχθεσινὴ συνεδρίαση τῆς ΔΙΣ εἶχε ὑπερθεματίσει στὴν πρότασιν ὃχι μόνον γιὰ ἀπολογία τοῦ Ἀττικῆς Παντελεήμονος, ἀλλὰ καὶ γιὰ τόν ὀρισμὸ ἀνακριτοῦ, χθές παρουσιάστηκε ἐπιφυλακτικὸς καὶ εἶπε πὼς πιστεύει ὅτι ἡ νέα Ἱερά Σύνοδος θά συμβαστεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπερχομένης. Συμπλήρωσε, ὅμως, ὅτι ὑπάρχει πιθανότητα νά ἱκανοποιήσῃ τοὺς νέους συνοδικοὺς ἀρχιερεῖς ἡ γραπτὴ ἀπολογία τοῦ κ. Παντελεήμονος καὶ ἔτσι νά μὴν χρειαστεῖ ἡ περαιτέρω διερεύνησί της. Ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι ἐξέφραζαν χθές ἀργὰ τὴν ἀπορία γιὰ μιὰ τέτοια ἐκδοχή, ἀφοῦ εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ νῦν Μητροπολίτης Ἀττικῆς θά ὑποστηρίξῃ-ὑπερασπιζόμενος τόν ἑαυτό του-πὼς δέν ὑπῆρξε σκανδαλισμός τῶν πιστῶν ἀπὸ τῆ δημοσιοποίηση τῶν κατηγοριῶν τοῦ κ. Νικοδήμου».

2 Οἱ ἐπισημάνσεις αὐτές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνταποκριτῆ, ἂν καὶ ἔγιναν προτοῦ πάρει σάρκα καὶ ὅστά τό σκοτεινὸ ἀρχιεπισκοπικὸ σχέδιον, ἐνσωματώνουν μερικὰ οὐσιωδέστατα ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα. Ἀποκρυπτογραφοῦν τὴν ἀμχα-

νία τοῦ Χριστόδουλου νά κουμαντάρει τήν κρίση καί τή λαϊκή εξέγερση πρὸς τήν ἐπιθυμητὴ διαδρομὴ, τὸ σταδιακὸ ἐκφυλισμὸ τους καί τήν ὀριστικὴ κατάπνιξή τους. Φωτογραφίζουν τὶς πολυλαπλές καί συνταρακτικὲς φοβίες του. Τοὺς ἐφιαλτικοὺς λογισμοὺς του, μὴπως τὸ σκάνδαλο Μπεζενίτη λειτουργήσει σάν χιονοστιβάδα καί παρασύρει στὸν ὄλεθρο καί κάποιους ἄλλους, «παρακαθήμενους» καί «παρακοιμώμενους» στὴν ἡγεμονικὴ αὐλή του. Καί ὑπογραμμίζουν καί ὑπομνηματίζουν τὶς ἀλλεπάλληλες στρεβλωτικὲς παρεμβάσεις του στό Συνοδικὸ μηχανισμό. Πού ἀποσκοποῦσαν σέ ἓνα καί μόνο στόχο. Στὴν ἀποφυγὴ τῆς παραπομπῆς τοῦ Μπεζενίτη στό Συνοδικὸ Δικαστήριον ἢ, στὴν ἔσχατη ἀνάγκη, τὴν παραπομπή του, μὲ συλημένο καί ἀποδυναμωμένο τὸ δικαστικὸ φάκελλο, ἔτσι, πού νά διευκολυνθεῖ ἡ ὀριστικὴ ἀπαλλαγὴ του.

1. Ἡ πρώτη παρατήρηση τοῦ δημοσιογράφου: Μὲ τὴν ἐπιστροφή τῆς κασέτας στό μηνυτὴ, «ἀποκλείεται ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀλήθειας ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θέματος, δηλαδή ἂν εἶναι πραγματικὲς ἢ κατασκευασμένες οἱ κατηγορίαι καί ὁ ἀνακριτὴς θά ἐξετάσει μόνο τὸ θέμα τοῦ σκανδαλισμοῦ».

Τὸ κύριο καί ἀδιαφιλονίκητο ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν ἀπαράδεκτη ἰδιαιτερότητα τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη, εἶναι ἡ συνομιλία του μὲ τὸν ἑρωτικό του σύντροφο, πού ὑποκλάπηκε ἀπὸ κάποιους (ἄγνωστους) καί διαβιβάστηκε στὴν Ἱερά Σύνοδο, καθὼς καί σέ πολλοὺς ἄλλους ἐκκλησιαστικούς, πολιτικούς καί κοινωνικοὺς παράγοντες.

Ἡ συνομιλία αὕτη ἀποτελεῖ γεγονός, πού δέν ἀμφισβητήθηκε μήτε ἀπὸ τὸν Μπεζενίτη, μήτε ἀπὸ τὸν Χριστόδουλο. Ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης δέν τὴν ἀρνήθηκε. Μέσα στὴν ταραχὴ του, προσπάθησε νά θολώσει, μὲ ἐλαφρὴ καί ἀδέξια κίνηση, τὰ νερά. Νά προκαλέσει ἄχρωμη σύγχυση καί παροδικὴ ἀμφισβήτηση. Καί αὐτό, γιὰ νά καλυφθεῖ κάτω ἀπὸ κάποιο ἄσχετο νομικὸ στέγαστρο. Καί, ἀπὸ κεῖ, νά πετάξει ἄσφαιρα βλήματα σέ κείνους, πού ἀποτόλμησαν τὴν ὑποκλοπὴ καί τὴ «μετασκευή»(;;) τῶν χυδαίων καί ἐξευτελιστικῶν συνομιλιῶν του.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ, πού κυκλοφόρησε στὰ κιόσκια τῆς δημοσιότητας καί στὰ παράθυρα τῆς τηλεοπτικῆς προβολῆς ἡ ὁμοφυλοφιλικὴ ταυτότητα τοῦ Μπεζενίτη, ὁ ἔνοχος, κεραυνοβολημένος, ἐπιδόθηκε στὴ χρῆση τῶν φύλλων τῆς συκῆς. Προσπάθησε νά ἀντικρούσει καί νά φρενάρει τὴ δημοσιοποίηση, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι οἱ ἰδιωτικὲς συνομιλίαι ἀποτελοῦν «προσωπικὰ δεδομένα». Στοιχεῖα τῆς ἀπαραβίαστης προσωπικῆς ζωῆς, πού κανένας δέν ἔχει τὸ δικαίωμα νά τὰ συμπεριλάβει σέ καμπάνια δημόσιας δυσφήμισης ἢ νά τὰ χρησιμοποιήσει μὲ ὅποιοδήποτε τρόπο, γιὰ νά πλήξει τὸν ἀντίπαλό του.

Ἡ ἀπολογητικὴ του αὕτη γραμμὴ, ἢ, σωστότερα, ἡ ἐπιθετικὴ του καταφορά ἐνάντια σέ κείνους, πού ἀποτόλμησαν τὴν ὑποκλοπὴ τῶν βρωμῶν διαλόγων του, συνιστᾷ ὁμολογία καί μάλιστα δημόσια, τῆς γνησιότητος τῶν κασετῶν καί τῆς δικῆς του ἐνοχῆς. Οἱ διάλογοι δέν εἶναι ξένοι. Ἡ σεξουαλικὴ ἰδιαιτερότητα, πού ἀποτυπώνεται στὶς κασέτες, δέν ἀποτελοῦν κατασκευάσματα φαντασίας ἢ προϊόντα

άθεράπευτου μίσους. Είναι καθαρή υποκλοπή. Ναι, υποκλοπή πραγματικών, προσωπικών δεδομένων. Πρωτογενής αποτύπωση της συγκεκριμένης προσωπικότητας και της διεστραμμένης και χυδαίας συμπεριφοράς της. Πού ο ένοχος τίς κατακυρώνει με την όμολογία του και με τη διεκδίκηση της πατρότητάς τους. Και πού τό αρμόδιο διοικητικό όργανο της Έκκλησίας, αποδέχεται την πατρότητα των χυδαίων διαλόγων και, γι' αυτό ακριβώς τό λόγο, είναι υποχρεωμένο νά λάβει δραστικά μέτρα και νά παραπέμψει, χωρίς καμιά χρονοτριβή, την υπόθεση στό Έκκλησιαστικό Δικαστήριο.

Στήν κοινωνική μας ζωή και στή ροή της καθημερινότητας, όταν ένας παραβάτης του Νόμου ή κάποιος έγκληματίας όμολογεί άπερίφραστα την έκνομη ή έγκληματική πράξη του, ή όμολογία του αυτή είναι άρκετή νά τον όδηγήσει στή φυλακή και πριν ακόμα έξεταστούν μάρτυρες κατηγορίας και προτου μελετηθεί ό δικαστικός φάκελλος σέ δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου.

Και πρέπει νά υπογραμμίσω μέ έμφαση, ότι και ό σχετικός Νόμος «Περί των Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων» 5383/1932, ακολουθεϊ την ίδια φιλοσοφία. Όρίζει, ότι, σέ περίπτωση σοβαρής έκτροπής, πού δημιουργεί γενικότερη άναταραχή και σκανδαλισμό των συνειδήσεων, ό υπόλογος ρασοφόρος πρέπει νά μπαίνει σέ «άργία» ίσαμε την έκδίκηση του παραπτώματός του.

Στήν υπόθεση Μπεζενίτη, μέ κάλυψη και μέ παρώθηση του φίλου του και προστάτη του Χριστόδουλου, ακολουθήθηκε έντελώς άνορθόδοξη και

όλοφάνερα μεροληπτική διαδικασία.

Οι κασέτες διοχετεύτηκαν στήν Ίερά Σύνοδο από πολλές κατευθύνσεις. Πρόσθετα στάλθηκε και μία, επί πλέον, κασέτα, συνοδευτική της δικής μου καταγγελίας. Και ή Σύνοδος ήταν υποχρεωμένη νά άσχοληθεί, δίχως καθυστέρηση, μέ τό θέμα και νά βάλει σέ προσωρινή άργία τόν υπόλογο Μητροπολίτη. Άλλά δέν έγινε κάτι τέτοιο.

Ή πρώτη ενέργεια του Συνοδικού Σώματος: Άναγνώρισε όλες τίς κασέτες ως γνήσιες. Ός διαλόγους του Μητροπολίτη Μπεζενίτη μέ τόν άγνωστο σύντροφό του. Και... τίς ένέταξε στά ιδιωτικά και άπόρρητα «προσωπικά δεδομένα» του.

Τό έπόμενο βήμα: Οι πολλές κασέτες κρύφτηκαν από τόν πρόεδρο του Συνοδικού Σχήματος. Και ή μία, πού άποτελούσε και τόν κορμό της έπώδυνης και υπεύθυνης καταγγελίας, Στάλθηκε πίσω στό μηνυτή.

Κάτω από τό θόλο της Έκκλησίας, όπως και σ' όλόκληρο τόν περίγυρο, άπόμεινε ό κουρνιαχτός. Ή κακή φήμη. Και ή μελαγχολική άπορία του συνόλου των λειτουργών της Έκκλησίας και του λαϊκού στοιχείου, πού καθημερινά φορτίζονταν μέ την έπιβάρυνση και την έπιτάχυνση μις καθολικής άγανάκτησης. Αυτόν τόν κουρνιαχτό έβαλε στόχο ό Χριστόδουλος νά τόν διασκεδάσει, μέ τη μεθόδευση μις άνακριτικής διαδικασίας «μαϊμού». Αυτή θά τραβούσε σέ μήκος χρόνου. Θά θόλωνε τά νερά. Θά καταπράυνε την ένταση. Θά άπλωνε στίς ακοές και στίς συνειδήσεις τόν πέπλο της λησμοσύνης. Και θά σήλωνε όρθιο, στόν άρχιερατικό θρόνο, τό διεστραμμένο άτομο.

2. Ἡ δεύτερη παρατήρηση τοῦ δημοσιογράφου:

«Ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι ἐξέφραζαν χθές ἀργά τὴν ἀπορία γιὰ μιὰ τέτοια ἐκδοχή, ἀφοῦ εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ νῦν Μητροπολίτης Ἀττικῆς θὰ ὑποστηρίξει-ὑπερασπιζόμενος τὸν ἑαυτό του- πὼς δὲν ὑπῆρξε σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν ἀπὸ τὴ δημοσιοποίηση τῶν κατηγοριῶν τοῦ κ. Νικοδήμου».

Ἡ τοποθέτηση τῶν «ἐκκλησιαστικῶν κύκλων», πού ἔφερε στὴν ἐπιφάνεια ὁ ἐκκλησιαστικὸς δημοσιογράφος, ἀποκαλύπτει τὴν πλεκτάνη, πού εἶχε ὑφανθεῖ ἀπὸ τὸν ἔνοχο Μητροπολίτη καὶ ἀπὸ τὸν προστάτη του Ἀρχιεπίσκοπο.

Ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία τῶν τότε Συνοδικῶν ἐπέμενε, πὼς πρέπει νὰ διοριστεῖ ἀνακριτὴς, ὁ κ. Χριστόδουλος δὲν θὰ ἔπαιρνε τὸ ρίσκο νὰ κοντραριστεῖ μαζί τους. Θὰ συγκατένευε στὸν ὀρισμὸ ἀνακριτῆ. Ἀλλὰ θὰ περιορίζε τὴ δικαιοδοσία του. Θὰ τοῦ ἀνέθετε τὴν εὐθύνη νὰ ἐρευνήσῃ, ἂν, μέ ὄλο τὸ θόρυβο, πού ἔγινε, σκανδαλίστηκε τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα. Ὁ ὑπόλογος Μπεζενίτης, μέ τὴν ἀπολογία του, θὰ ὑποστήριζε, πὼς δὲν ἔγινε κανένας σκανδαλισμὸς. Καί, ἂν ἔγινε κάποιος θόρυβος, σέ μικρὴ ἔκταση πληθυσμοῦ, ἡ εὐθύνη βαρύνει ὄχι τὸν ἴδιο, ἀλλὰ τὸν μηνυτῆ, πού διατύπωσε τὴν καταγγελία καί, πού τὴ διοχέτευσε (κατὰ τὴ δική του ἀνέρειστη ἄποψη) στὶς ἐφημερίδες καί στὰ κανάλια τῆς τηλεοψίας.

Μιὰ τέτοια μεθόδευση καί μιὰ τέτοια ἔκβαση, θὰ διευκόλυνε, ὅπωςδὴποτε, τὴν παραπομπή τοῦ βαρύτατου καί «ὄζοντος» φακέλλου στὰ ἐρμάρια τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου.

2 Ἡ προαίσθηση τῶν «ἐκκλησιαστικῶν κύκλων» καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δημοσιογράφου ἀποδείχτηκαν κρίσεις προφητικές. Τὰ πράγματα ἐξελίχτηκαν, ὅπως ἀκριβῶς τὰ προέβλεψαν.

1. Μέ τὴ βραδύτητα τῆς χελώνας καί, μάλιστα, τῆς ἄρρωστημένης χελώνας, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὄρισε ἀνακριτῆ.

Πρῶτος ἀνακριτὴς διορίστηκε ὁ Μητροπολίτης Παραμυθίας κ. Τίτος. Ἀλλὰ ἐκεῖνος καμώθηκε τὸν ἄρρωστο. Δέ βρῆκε τὸ θάρρος νὰ βγάλῃ τὰ κάστανα ἀπὸ τὴ φωτιά. Τό πόσο ἄρρωστος ἦταν, τὸ ἀποδεικνύει τὸ γεγονός, ὅτι, ἀπὸ κείνη τὴ στιγμή, ἴσαμε σήμερα, δέ σημειώθηκε ἡ παραμικρὴ παύση στὴν ἄσκηση τῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων του καί δὲν ἐπιδιώχθηκε καμμιὰ ἀναβολή στὶς δημόσιες ἐμφανίσεις του ἢ στὴ συμμετοχή του σέ πανηγυρικά συλλεῖτουργα.

Μετά τὴν παραίτηση τοῦ Μητροπολίτη Παραμυθίας, ἡ Σύνοδος (δηλαδή ὁ Χριστόδουλος) ἀναζήτησε δεῦτερο πρόσωπο, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπικάλυψη τοῦ βόθρου. Καί τὸ βρῆκε. Κατὰ μῆνα Δεκέμβριο, μέ Συνοδικὴ ἐντολή, ἀνατέθηκαν τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνακριτῆ στό Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό. Στὸν ἐπαγγελματίαν ἀνακριτῆ, πού ἐνοχοποίησε ἀψεγάδιαστους Μητροπολίτες, ἐπειδὴ παρέστησαν στὴν κηδεῖα τοῦ μακαριστοῦ Λαρίσης κυροῦ Θεολόγου.

Ἡ ἀνάθεση αὐτὴ ἔγινε στὶς 5 Δεκεμβρίου 2002. Ἀπὸ τίς 17 Ἀπριλίου 2002, πού ὑποβλήθηκε ἡ καταγγελία, μόλις στὶς 5 Δεκεμβρίου ἀποφασίστηκε ἀπὸ τὴ Διαρκὴ Ἱερὰ Σύνοδο ὁ διορισμὸς

τοῦ ἀνακριτῆ. Χρειάστηκε, δηλαδή, νά διαρρεύσει χρόνος 8 μηνῶν, γιά νά καταλήξει τό διοικητικό ὄργανο σέ μιά ἀπόφαση, πού θά ἔπρεπε νά τήν εἶχε πάρει πρίν περάσει βδομάδα ἀπό τήν ὑποβολή τῆς καταγγελίας. "Ενα τέτοιο θέμα, μέ τέτοιες προεκτάσεις καί μέ τέτοιους ἐπικίνδυνους κραδασμούς, κρατήθηκε σέ ἐκκρεμότητα ὁκτώ ὁλόκληρους μῆνες. Τόσους, ὅσοι χρειάστηκαν, γιά νά βρεθεῖ ἡ ἐλαστική συνείδηση, πού θά ἐπικάλυπτε τή βρωμιά καί ἡ φόρμουλα, πού θά ἐξασφάλιζε καί στόν ἀνακριτῆ καί στά Συνοδικά μέλη τό «ἄλλοθι».

Μεταφέρω ἐδῶ ὁλόκληρο τό κείμενο τῆς Συνοδικῆς ἀνάθεσης:

ΑΘΗΝΗΣΙ τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 2002

Πρός

Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην

Ἡλείας κ. Γερμανόν

Εἰς Πύργον.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατά τήν Συνεδριάν Αὐτῆς τῆς 5^{ης} παρελθόντος μηνός Νοεμβρίου ἐ. ἔ., κατόπιν τοῦ ἀπό 12.9.2002 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, δι' οὗ παρέχει οὗτος ἐξηγήσεις ἐξ ἀφορμῆς κυκλοφορίας μαγνητοταινίας ἤχου περιεχομένης ἀκατάλληλον διά κληρικόν συνομιλίαν καθῶς καί δημοσιεύσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῆς εἰς τόν Τύπον, ἔχουσα δέ ὑπ' ὃψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 143 τοῦ Νόμου 5383/1932 "Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας", ἀπεφάσισε τά κάτωθι:

α. "Ἐκρίνε τὰς παρασχεθείσας παρὰ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος πληροφορίας ὡς ἀνεπαρκεῖς.

β. "Ἐκρίνε ὅτι συντρέχει περίπτωσις κανονικῆς διώξεως τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανομένου Ἀρχιερέως ἐπί σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, φερομένῳ ὡς δημιουργηθέντι ἐξ ἀμφισβητούμενων ἐκφράσεων καί λέξεων τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιερέως, δημοσιοποιηθεισῶν διά τοῦ Τύπου καί τῶν Μέσων Ἐπικοινωνίας, ἀπαδουσῶν εἰς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, καθ' ὅτι κατά τό Ἀποστολικόν λόγιον ἥ τις λόγος σαπρός ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μή ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴ τις ἀγαθός πρὸς οἰκοδομήν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι" (Ἐφεσίους 4, 29) καί ὅτι "δεῖ οὖν τόν Ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν" (Τιμόθεον Α' 3, 2-3), ἀδικήματι σαφῶς προβλεπομένῳ καί ρητῶς τιμωρομένῳ ὑπὸ τῶν Λόγων τοῦ Κυρίου: "ὅς δ' ἂν σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός εἰς τόν τράχηλον αὐτοῦ καί καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης" (Ματθ. 18 6-9).

γ. "Ὁρίσεν ἀνακριτὴν διά τήν διεξαγωγὴν τακτικῶν ἀνακρίσεων τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου κ. Τίτον, ὅστις ἐπικαλούμενος λόγους ὑγείας παρητήθη, δηλώσας τήν σχετικὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν.

"Ὅθεν Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 3^{ης} ἀρξαμένου μηνός Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., ἐντέλλεται ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης, ὅπως διενεργήσῃ τακτικὰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις εἰς

βάρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, προσλαμβάνουσα ὡς Γραμματέα τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Κύριλλον Μισιακούλην, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ δι-
ατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ,

Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

+ Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος

Εἶναι ἀναγκαῖες δυὸ πρόσθετες παρατηρήσεις:

1. Ὁ κ. Χριστόδουλος, μέ εἰσήγησή του στὴ συνεδρίαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 28ης Αὐγούστου διαχώρισε τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπίμαχης μαγνητοταινίας ἀπὸ τὸ σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν. Ἐπεισε τὴ Συνοδικὴ πλειοψηφία νὰ θεωρήσει τὴν κασέτα, μέ τίς χυδαῖες ἐκφράσεις, ὡς «προσωπικὸ δεδομένο» τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη καὶ τὴ διερεύνηση τοῦ περιεχομένου της ὡς πράξη ἀπαράδεκτη καὶ ἐμποδισμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας. Καὶ πρότεινε νὰ γίνουν ἀνακρίσεις, μέ ἀποκλειστικὸ θέμα τὸ σκανδαλισμὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος ἐξ ἀφορμῆς τῆς διασπορᾶς τῶν πληροφοριῶν.

Ὅμως, στό ἔγγραφο, μέ τὸ ὁποῖο γνωστοποιεῖ στό Μητροπολίτη Ἡλείας Γερμανό, ὅτι διορίζεται ἀνακριτῆς, ἀναφέρεται ρητὰ στό περιεχόμενο αὐτῆς τῆς κασέτας. Καὶ χαρακτηρίζει «τάς ἀμφισβητούμενας ἐκφράσεις καὶ λέξεις τοῦ ἐν λόγῳ Ἀρχιερέως», ὡς «ἀπαδούσας εἰς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ὡς

«τιμωρουμένας ὑπὸ τῶν Λόγων τοῦ Κυρίου».

Ἀλλά, ἂν ὁ ἀνακριτῆς δέν πιάσει στό χέρι τὴν κασέτα, ἂν δέν τὴν ἀκούσει μέ κάθε προσοχή, ἂν δέν τὴν ψάξει, γιὰ νὰ διαπιστώσει τὴ γνησιότητά της, πῶς θὰ συντάξει πόρισμα γιὰ τὴν ἐνοχὴ ἢ τὴν μὴ ἐνοχὴ τοῦ Μητροπολίτη; Τό Συνοδικό ἔγγραφο μέ τὴν ὑπογραφή τοῦ κ. Χριστόδουλου, δηλώνει ὅτι οἱ ἐξηγήσεις τοῦ Μητροπολίτη κρίθηκαν ἀνεπαρκεῖς, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐκρίνεν ὅτι συντρέχει περίπτωσις κανονικῆς διώξεως τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεῖν διαλαμβανομένου Ἀρχιερέως» ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐπιληψιμῶν διαλόγων του καὶ ὅτι αὐτὴ τὴν ὑπόθεση ἀναθέτει γιὰ διερεύνηση καὶ ἐξακρίβωση στὸν ἀνακριτὴ Μητροπολίτη Γερμανό. Καὶ πῶς ὁ Μητροπολίτης Γερμανός θὰ στραφεῖ πρὸς τὰ ἔξω, νὰ ἐρευνήσει ἂν σκανδαλίστηκαν οἱ πιστοί, χωρὶς, προηγουμένως, νὰ σταθμίσει, ἀκριβοδίκα, τὸ βάρος καὶ τὴν ἠθικὴ ἀπαξία τῶν φράσεων τοῦ ὑπόλογου συναδέλφου του;

Ἡ ἀντίφαση τῆς Συνοδικῆς ἐντολῆς εἶναι πρόδηλη. Κραυγαλέα. Καὶ ἐκθέτει στὴ συνείδηση τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ τοὺς Συνοδικοὺς Μητροπολίτες, πού, μέ τὴν ψήφο τους, ἐπιχείρησαν τὴν συσκότιση καὶ τὴν ἀδόκιμη ἐπικάλυψη τοῦ εἰδεχθέστατου σκανδάλου.

2. Ὁ ἀνακριτῆς «ἐντέλλεται» νὰ διενεργήσει ἀνακρίσεις, γιὰ νὰ διαπιστώσει ἂν προέκυψε σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν ἀπὸ τίς ἐκφράσεις Μπεζενίτη, τίς θησαυρισμένες(!!!) στὶς περιώνυμες κασέτες.

Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐξακριβώσει καὶ πῶς θὰ προσμετρήσει τὴν ἔκταση καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκανδαλισμοῦ;

Ἡ διασπορά τοῦ περιεχομένου τῶν κασετῶν ἔγινε μέ τίς ἐφημερίδες, μέ τίς ραδιοφωνικές ἐκπομπές καί μέ τίς τηλεοπτικές ἀναμεταδόσεις. Γιά νά τό ποῦμε, ἔτσι ἀπλά, βούϊξε ἡ οἰκουμένη. Καί στό τελευταῖο, ἀκριτικό χωριό τῆς Ἑλλάδας εἶδαν καί ἄκουσαν καί διάβασαν. Καί ὄχι μόνο αὐτοί. Ὅπου φτάνουν οἱ ἑλληνικές ἐφημερίδες καί ὅπου ἀναμεταδίδεται ὁ ἦχος καί ἡ εἰκόνα τῆς ἑλληνικῆς προβληματικῆς, γνωστοποιήθηκε, ὅτι ἕνας δεσπότης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει προδώσει τόν ἀντρισμό του καί ἔχει ἐξευτελίσει τό ἱερό του ἀξίωμα.

Ὁ ἀνακριτής τί θά ἔπρεπε νά κάνει, σύμφωνα μέ τή Συνοδική ἐντολή; Νά βγεῖ στούς δρόμους καί νά ἀνακρίνει ὅλους, πού θά εὑρίσκε μπροστά του, γιά νά διαπιστώσει ἂν σκανδαλίστηκαν;

Ἄν περιορίζε τήν ἔρευνά του σέ πέντε, δέκα, εἴκοσι ἄτομα, τό πόρισμά του θά ἦταν πλασματικό καί ἐπιλήψιμο. Μετά ἀπό τέτοιας ἔκτασης διασπορά, ἡ θετική ἢ ἡ ἀρνητική κρίση τῶν λίγων, δέν θά εἶχε καμιά ἀξία. Πῶς νά ἀπο-

κρυσταλλώσει κρίση καί πῶς νά ἀποφανθεῖ, ὅτι δέν σκανδαλίστηκαν τά ἑκατομμύρια τῶν ἀναγνωστῶν καί τῶν τηλεθεατῶν, στηριγμένος στίς μαρτυρίες τῶν λίγων, τῶν ἐπιλεγμένων ἢ τῶν στρατευμένων, γιά νά ὑπηρετήσουν, μέ τήν ἀφέλειά τους ἢ μέ τήν ὑπόγεια διασύνδεσή τους, στή διακομιδή τῆς καταγγελίας καί τοῦ «σεσηπότος» φακέλλου στή χωματερή τῶν Συνοδικῶν ἀρχείων;

Καί μόνο αὐτό τό ἔγγραφο ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ μεθόδευση τῶν ἀνακρίσεων ἦταν φιάσκο. Προσβολή τῆς δημόσιας εὐαισθησίας. Βρώμικο ξέπλυμα τοῦ ἐνόχου. Ἐξαπάτηση τοῦ λαοῦ. Προδοσία τῶν ἀρχιερατικῶν ὀρκῶν. Στίγμα μελανότατο στίς σελίδες τῆς νεότερης ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Παρακαλῶ, ὅμως, τοὺς ἀναγνώστες μου, νά σφίξουν τήν καρδιά, γιά νά παρακολουθήσουν καί τή συνέχεια τῆς ἀρχιερατικῆς καί Συνοδικῆς προδοσίας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἡ Πανελλήνια πρωτοβουλία γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς Κανονικότητας καί τῆς Νομιμότητας στήν Ἐκκλησία σᾶς προσκαλεῖ στήν ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. Νικοδήμου, πού θά πραγματοποιηθεῖ τήν Τρίτη, 23 Νοεμβρίου 2004, ὥρα 7 μ.μ. στήν αἴθουσα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁδ. Πανεπιστημίου 22.

Θέμα: Διαβάθμιση προτεραιοτήτων στήν Ἐκκλησία.

«ΤΟ ΔΙΣ ΕΞΑΜΑΡΤΕΙΝ...».

Σήμερα τὸ σχόλιο τῆς στήλης αὐτῆς θὰ ἔχει τὴν ἀναφορά τῆς στὸ Σεβ. Μητροπολίτη Ἀνθιμο, ἐξαφορμῆς τῆς μεταθέσεώς του, ἄλλως «τῆς καταστάσεώς» του, στὴ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Προσπάθησα νὰ χρησιμοποιήσω τὸν τίτλο «Σεβασμιώτατος Ἀλεξανδρουπόλεως» ἢ τὸν τίτλο «Παναγιώτατος Θεσσαλονίκης». Οἱ κανονικὲς μου ὁμως γνώσεις φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ περιορισμένες, γιατί παρὰ τὴν προσπάθεια καὶ τὴν ἐπισταμένη ἔρευνα δὲν κατάφερα νὰ εὕρω Κανονικὸ ἔρεισμα γιὰ νὰ στηρίξω εἴτε τὸν ἓνα εἴτε τὸν ἄλλο τίτλο.

Καὶ γιὰ νὰ καλύψω καὶ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἔλλειψη αὐτὴ στὶς Κανονικὲς μου γνώσεις θὰ ἀναφερθῶ σὲ δυὸ περιστατικά, τὰ ὁποῖα σηματοδοτοῦν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐξέλιξη τοῦ Δεσπότη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ἀνάγεται στὴ ζοφερὴ περίοδο τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974, λίγες μόνο ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν κατάρρευση τῆς σκληρῆς δικτατορίας τοῦ Ἰωαννίδη, τότε πού ἐκτυλίσσονταν τὰ δραματικὰ γεγονότα στὴ μαρτυρικὴ μεγαλόνησο Κύπρο. Ἦταν ἡ ἐποχὴ πού καταπαίτηση τῆς τότε ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, φίλα προσκείμενης στὸ καθεστῶς τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας, ἀπομακρύνθηκαν δώδεκα ἔντιμοι καὶ ἀνεπίληπτοι Ἀρχιερεῖς χωρὶς καμμιὰ ἀπολύτως διαδικασία, χωρὶς καμμιὰ κανονικὴ δίκη, χωρὶς ἀπολογία οὔτε κἂν ἀκρόαση. Μεταξὺ τῶν «δεδιωγμένων» αὐτῶν Ἀρχιερέων ἦταν καὶ ὁ ἅγιος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως Κωνστάντιος. Ἡ ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ του προσφορά, ἀνεκτίμητες. Ἐχουν γραφεῖ καὶ λέγονται καὶ σήμερα ἀκόμη τόσα πολλὰ γιὰ τὸν ἡρωϊκὸ καὶ πρᾶο ἄνθρωπο, πού θὰ ἦταν περιττὸ νὰ προσθέσει κανεὶς κάτι περισσότερο.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἅγιος Ἱεράρχης ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὴν τότε ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἀντικανονικά, αὐθαίρετα καὶ «βίαια». Ὁ τελευταῖος αὐτὸς χαρακτηρισμὸς («βίαια») δὲν εἶναι δικὸς μας. Τὸν χρησιμοποίησε ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος σὲ μία ἀπὸ τὶς πρῶτες συνεντεύξεις του, πού ἀκολούθησαν τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ του ἐκλογή. Καὶ τὴ θέση αὐτοῦ τοῦ ἁγίου καὶ γενναίου Ἱεράρχη κατέλαβε τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες, πού κατέρρεε τὸ δικτατορικὸ καθεστῶς καὶ ἔχανετο ἡ ταλαίπωρη Κύπρος μας, ὁ Μητροπολίτης Ἀνθιμος.

Ὁ λόγιος Ἱεράρχης Μητροπολίτης Κοζάνης Διονύσιος, θαρρῶ πνευματικὸς Γέροντας τοῦ Ἀνθίμου, σὲ μεταγενέστερη ἐπιστολὴ του στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ, ἔγραφε τὶς παρακάτω βαριεὲς φράσεις: «Ἀπεδείχθη ὁμως ὅτι ἐκεῖ πού πρέπει νὰ ἐπιδείξωμεν θάρρος καὶ γενναϊότητα, εἴμεθα ὅλοι δειλοὶ καὶ κατώτεροι τῶν περιστάσεων. Ἐννοῶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀντικανονικῶς(!) καὶ παρανόμως(!) ἐκπεσόντων Ἀρχιερέων... Λυποῦμαι διὰ τὴν ἀπερισκεψίαν καὶ σπουδὴν ἡμῶν».

Τὰ χρόνια πέρασαν. Τὸ Ἀνώτατο Ἀκυρωτικὸ Δικαστήριον, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅταν μετὰ δεκαπέντε χρόνια ἦρθαν ὅλα τὰ ἐμπόδια καὶ οἱ φραγμοί, δικαίωσε πλήρως τὸ Μητροπολίτη Κωνσταντῖνον καὶ θεώρησε ἐξυπαρχῆς ἄκυρη καὶ ὡς μὴ γενόμενη τὴν ἐκπτώση καὶ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολη Ἀλεξανδρουπόλεως. Σὲ λίγους μῆνες, μετὰ τὴ δικαίωσίν του, ὁ ἅγιος αὐτὸς Δεσπότης ἐκοιμήθη. Ὁ Μητροπολίτης Ἀνθιμος στὸν προαύλιον χώρον τῆς Μητροπόλεως τοποθέτησε τὴν προτομὴ τοῦ μακαριστοῦ Κωνσταντίνου. Σχολιάζοντας αὐτὴ τὴν ἐνέργεια ἡ περιοδικὴ μας ἐκδοση ἔγραφε σχετικῶς: «Ἡ ἐνέργεια ὁμως αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρισθεῖ τουλάχιστον ὡς ἀντιφατικὴ. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸν ἀπλὸ λόγο ὅτι ἀνδριάντες καὶ προτομὲς στήνουμε γιὰ ἐκείνους, τοὺς

ὁποίους θεωροῦμε «κατ' ἀμάχητο τεκμήριο» ὡς μεγάλες καὶ ἐξαιρετικὲς προσωπικότητες, μὲ μεγάλη προσφορά, ἄξιες καθολικῆς τιμῆς καὶ παντὸς ἐπαίνου. Μὰ ἂν ὡς τέτοια προσωπικότητα ἀναγνώριζε ὁ ἐν λόγῳ Δεσπότης τὸν προκάτοχό του, ποὺ ἐκδιώχθηκε «βιαίως» ἀπὸ τὴ Μητρόπολη, τότε πῶς δέχθηκε ὁ ἴδιος νὰ καταλάβει τὴν ἔδρα Ἱεράρχου τέτοιου πνευματικοῦ ἀναστήματος καὶ μάλιστα μὲ ἀνορθόδοξες διαδικασίες».

Καὶ ἐμεῖς προσθέτουμε. Σεβασμώτατε, ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀναγνώριση τοῦ μακαριστοῦ Κωνσταντίνου ὡς διαπρεποῦς Ἱεράρχη ποὺ ἄξιζε μάλιστα τῆς τιμῆς νὰ στηθεῖ καὶ ἡ προτομή του στὸ χῶρο τῆς Μητροπόλεως, εἶναι «συνάλληλη» ἔννοια, κατὰ τὴν προσφιλή σας ἐπιστήμη τῆς φιλολογίας καὶ τῆς λογικῆς, μὲ τὴν ὁμολογία τοῦ σφάλματός σας νὰ τὸν διαδεχθῆτε στὴ Μητρόπολη μετὰ τὴν ἀντικανονικὴ ἢ ἄλλως, κατὰ τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ δήλωση, τὴ «βία» ἀπομάκρυνσή του.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ περιστατικὸ συνδέεται μὲ τὴν πλήρωση τῆς μητροπολιτικῆς ἔδρας τῆς Θεσσαλονίκης, μετὰ τὴν ἐκδημία τοῦ «ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι» Μητροπολίτη Παντελεήμονος. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὸ, καὶ ὅπως λέμε στὴν καθημερινὴ διάλεκτο, «τὸ ξέρανε καὶ οἱ πέτρες», ὅτι ὁ Σεβ. Ἀνθιμος διακατέχονταν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ μετατεθεῖ ἀπὸ τὴν ἀκριτικὴ Ἀλεξανδρούπολη στὴ Μητρόπολη τῆς συμπτωτεύουσας. Εἶναι ἐπίσης γνωστὰ τὰ θλιβερά καὶ τραγικὰ γεγονότα καὶ οἱ ἀντιπαραθέσεις μὲ τὸ Πατριαρχεῖο ὅλο τὸ προηγούμενο δεκάμηνο, ποὺ κατέληξαν σὲ δήλωση πλήρους ὑποταγῆς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας στὶς ἀξιώσεις τοῦ Φαναρίου. Θὰ ἦταν περιττὸ νὰ ἐπανέλθουμε καὶ νὰ τὰ ἐπαναλάβουμε.

Θὰ σταματήσουμε ὅμως στὴν πραγματοποίηση καὶ στὴν ὀριστικοποίηση τῆς φιλόδοξης ἐπιθυμίας τοῦ Σεβ. Ἀνθιμου νὰ ἐγκατασταθεῖ στὴ Θεσσαλονίκη. Καὶ ἐδῶ

θέλουμε νὰ παρατηρήσουμε τοῦτο. Ὁ προκάτοχός του Μητροπολίτης Παντελεήμων διαδέχθηκε καὶ αὐτὸς στὴ Θεσσαλονίκη ἕνα ἄλλο Ἀρχιερέα ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἀντικανονικῶς καὶ δικτατορικῶς διωχθέντες. Τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Λεωνίδα, γνωστὸ καὶ αὐτὸ σὲ ὅλη τὴ Β. Ἑλλάδα γιὰ τὴ μεγάλη ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ προσφορά του κατὰ τὰ μαῦρα καὶ πονεμένα ἐκεῖνα χρόνια τοῦ πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς. Ἡ ἀπομάκρυνση τοῦ Μητροπολίτη Λεωνίδα ἐγίνε καὶ αὐτὴ «βιαίως», γιὰ νὰ ἐπανέλθουμε καὶ πάλι στὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ Μακαριωτάτου. Συνεπῶς ἡ ἐγκατάσταση τοῦ ἐπόμενου Μητροπολίτη Παντελεήμονος (Χρυσοφάκη) ἦταν καὶ αὐτὴ ἀντικανονικὴ. Συνακόλουθα καὶ ἡ διαδοχὴ στὴ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης τοῦ Σεβ. Ἀνθιμου φέρει καὶ αὐτὴ, κατ' ἐπέκταση, τὸ στίγμα τῆς ἀντικανονικότητας, ἀφοῦ μέχρι σήμερα ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση δὲν ἔχει ἐπανορθώσει τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα σφάλματα τοῦ παρελθόντος καὶ ὅλοι ὅσοι συνέπραξαν σ' αὐτὰ ἢ τὰ ἀνέχονται θὰ τὰ βρίσκουν πάντοτε μπροστὰ τους.

Συνιστοῦμε στὸ Σεβ. Ἀνθιμο νὰ μὴ σπεύσει νὰ στήσει καὶ ἐδῶ προτομὲς καὶ ἀνδριάντες γιὰ τὸ μακαριστὸ Λεωνίδα, γιατί καὶ ἐδῶ θὰ ἔχουμε πάλι τὴν ὁμολογία δευτέρου σφάλματος. Καὶ «τὸ δις ἐξαρματεῖν οὐκ ἀνδρὸς (βλ. Ἀρχιερέως) σοφοῦ».

Σύν.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἑνημέρωσης

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

Τό βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως.

Τό καλοκαίρι, πού πέρασε, ἦταν γεμάτο ἀπό μεγάλα ἀθλητικά γεγονότα. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, πού «γύρισαν στό σπίτι τους», καί πρὶν ἀπ' αὐτούς, τό εὐρωπαϊκὸ πρωτάθλημα ποδοσφαίρου στὴν Πορτογαλία, ὅπου ἡ ἐθνικὴ μας ὁμάδα ἀναδείχθηκε πρωταθλήτρια Εὐρώπης, κράτησαν τό λαό μας σέ ἔξαψη. Οἱ ἀγῶνες, ὅμως, καί οἱ τελετές κάποτε τέλειωσαν. Τά στάδια ἔκλεισαν. Οἱ κερκίδες μένουν πιά ἔρημες. Ὁ κόσμος γύρισε σπὴν ὅποια πικρὴ ἢ γλυκιὰ ρουτίνα του. Καιρὸς νὰ δοῦμε τὰ πράγματα, πού ἔλαβαν χώρα στὶς κερκίδες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου, γιατί οἱ συμπεριφορὲς πολυπραγμόνων ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν προβλημάτισαν πολλές συνειδήσεις.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Ὀλυμπιάδα, καί ἐνῶ ἡ «ιερὴ φλόγα», τὴν ὁποίαν ἀναψαν στὴν Ὀλυμπία οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες, κατὰ τὴ διάρκεια χορογραφικῆς ἀναπαραστάσεως ἀρχαίας τελετουργίας μὲ ἐπικλήσεις πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, διέτρεχε τίς πέντε ἡπείρους, ἔγινε σπὴν Ἀθήνα πάνδημη ὑποδοχὴ τῆς θριαμβεύτριας ποδοσφαιρικῆς μας ὁμάδας, πού ἔφερε στὴν Ἑλλάδα τό πανευρωπαϊκὸ κύπελο γιὰ πρώτη φορά. Στὴν ἑξαλλή γιορτὴ στό «Καλλιμάρμαρο», ἦταν παρὼν καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Τὴν παρουσία αὐτὴ σχολιάζει ὁ καθηγητὴς Χ. Γιανναρᾶς: «Ἐσχατος εὐτελισμὸς τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς μαρτυρίας ἡ παρουσία τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν στό παναθηναϊκὸ στάδιο καί ἡ προσφώνησή του στοὺς ποδοσφαιριστὲς, μέσα στό ἑξαιρετικὸ πανηγύρι τῆς ὑποδοχῆς τους. Κανένας ἀρχιεπίσκοπος ἔως τώρα δὲν ἔφτασε ποτέ σ' ἐτόιοιον προκλητικὸ συμβιβασμὸ μὲ τὴ λαϊκίστικη θρησκοληψία παρέχοντας ἐπυλογίες γιὰ ποδοσφαιρικές νίκες μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, προκειμένου νὰ ἀπολαύσει τὴ μέθη τῆς ἀγόρευσης μπροστὰ σέ μέγα πλῆθος καί ἐνῶ οἱ κερκίδες

ἀπαντοῦσαν ρυθμικά μὲ συνθήματα σεξουαλικῆς συμβολικῆς ὅπως ἀπαιτεῖ τό ἄθλημα» («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 25/7/2004).

Ἐπὶ τετράμηνο, εἶδαμε τὴ φλόγα τῆς Ὀλυμπίας, πού «ἐνώνει τὸν κόσμον»(;), νὰ περιτρέχει ὅλη τὴν ὑφήλιο καί κάθε γωνιά τῆς πατρίδας μας. Ἡ σημειολογία τῆς λαμπαδηδρομίας, ἄσχετη πρὸς αὐτό καθ' αὐτό τό ἀθλητικὸ γεγονός, ἦταν πασιδὴλη. Ἑλληνας λαμπαδηδρόμος ἔδωσε τό στίγμα: «*Εὐχομαι τό φῶς τοῦ Ἀπόλλωνα νὰ φέρει στοὺς ἀνθρώπους χαρά, εἰρήνη καί τὴ συναδέλφωση τῶν λαῶν*»! Μὲ τοῦτα τὰ λόγια, πού διακηρύχτηκαν ἀπὸ πολλὰ χεῖλη, εὐκολα περνοῦσε τό μήνυμα, ὅτι τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ δὲν τὰ ἔφερε στὸν κόσμον καμιά ἀπὸ τίς κυριαρχοῦσες θρησκείες. Οὔτε ὁ Χριστιανισμός. Ἡ γῆ προσμένει μιὰν ἄλλη πίστη! Μέσα σ' αὐτό τό κλίμα καί ἐνῶ ἡ «ιερὴ» φλόγα διέτρεχε τὰ προάστεια τῆς Ἀθήνας, ὁργανώθηκε στό Δῆμο Ἀμαρουσίου διαθρησκευτικὴ συνάντηση μὲ θέμα τὴ θρησκεία, τὴν εἰρήνη καί τὰ Ὀλυμπιακὰ ἰδεώδη. Παρόντες στὴ συνάντηση μαζί μὲ ἐκπροσώπους ἐβραίων, μουσουλμάνων, βουδιστῶν ἦταν καί Χριστιανοὶ ὄλων τῶν δογμάτων. Ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθόδοξων, πρωτοκλασάτοι κληρικοί, ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, κ.ἄ. Θεώρησαν, φαίνεται, ἄστοχο νὰ ἀπουσιάσει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί νὰ μὴ διακηρύξει καὶ Αὐτὴ μαζί μ' ὅλες τίς ἄλλες θρησκείες καί ὁμολογίες *urbi et orbi* τὴν εὐχή, ἡ Ὀλυμπιακὴ εἰρήνη καί τό μήνυμα τῆς «ιερῆς» φλόγας τῆς Ὀλυμπίας νὰ κυριαρχήσουν στό διχασμένο κόσμολογία...

Ὅπου περνοῦσε ἡ «ιερὴ» φλόγα τὴν ὑποδέχονταν πλήρη παραληρούντα. Μὲ πολιτιστικὰ καί φολκλορικὰ δρώμενα. Μὲ «βωμούς», «ἱερεῖς» καί ἱκετήριες ἐπικλήσεις στοὺς Ὀλύμπιους θεοὺς. Μὲ ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους, νὰ ἐξαίρουν μὲ ξύλινη γλῶσσα τὸν πνευματικὸ συμβολισμό τῆς λαμπαδηδρομίας! Μὲ σα σ' αὐτόν τὸν παραθρησκευτικὸ καί παρααθλητικὸ τζετζελέ, ἀπὸ κοντὰ καί ἡ Ἐκκλησία. Κάποιοι θεώρησαν ἐπιβεβλημένο νὰ δώσουν ἐντολή νὰ χτυπᾶνε καμπάνες Ναῶν,

ὅπως ὅταν γίνεται ὑποδοχή ἱερῶν εἰκόνων ἢ ἄλλων συμβόλων τῆς Ἐκκλησίας! Σποραδικά, μάλιστα, κάποια γραῖδια ἔκαναν τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, ὅπως κάνουν ὅταν περνᾷ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως! Σέ πολλές δέ περιπτώσεις, δέκρινε κανεῖς μέσα στό πλῆθος ἡμεταξύ τῶν ἐπισήμων, συνωθούμενες μπροστά στίς κάμερες, τραγικές φηγοῦρες Ὁρθόδοξων ἱερωμένων, μέ ὅλα τά διάσημα τοῦ βαθμοῦ τους, νά συμμετέχουν στήν ὑποδοχή καί στήν τιμητική συνοδεία τῆς «ἱερῆς φλόγας», τῆς φλόγας τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνα...

Ὅλα αὐτά ἦταν ἀναγκαῖα συμμετοχή τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν σέ ἐκδηλώσεις λαϊκῆς εὐφορίας, ἦταν ἀδήρητη ποιμαντική «οἰκονομία», ἢ μήπως ἦταν ἔνδειξη ὅτι «τό βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως» ἔχει εἰσχωρήσει καί ὑφέρπει σταδιακά σέ χώρους ἁγίους, «ὅπου οὐ δεῖ» (Μαρκ. ιγ' 14); Μᾶλλον τό τελευταῖο. Δέν θά χαρακτηρίσουμε κανένα ὡς νεοπαγανιστή ἢ ἐνσυνείδητο πράκτορα τῆς θρησκείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Τό θεωροῦμε μᾶλλον ἀφελές. Στήν προκείμενη περίπτωση τό «βδέλυγμα» θά πρέπει νά ἐντοπισθεῖ στήν ἐγκαθίδρυση μᾶς νέας «θεότητας» στή νοοτροπία τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας, ἀλλά καί προσώπων, τά ὁποῖα περιβάλλει φήμη σπάνιας πνευματικότητας. Θεότητας δανεισμένης ἀπό τήν ἀγορά καί τό ἐμπόριο, πού ἔχει κατακλύσει (καί εὐτελίσει) τό σύγχρονο κόσμο. Μιλᾷμε γιά τήν ἐπικοινωνία, τήν προβολή, τή διαφήμιση. Καί ἐκεῖ μέν θεωρεῖται ἀναγκαῖο (κακό). Προβάλλεται τό ἐμπόρευμα φανταχτερό καί δῆθεν ἀπεγὰδιαστο, γιά νά προωθηθεῖ στήν ἀγορά. Στήν Ἐκκλησία, ὅμως;... Δυστυχῶς, στήν ἴδια γραμμή κινοῦνται πολλοί ἐκκλησιαστικοί ἄνδρες, πού κατατάσσουν τά ΜΜΕ στούς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν δέν τούς προβάλλουν μέ ἐγκώμια, ἀλλά ἀσκοῦν κριτική. «*Ἡ τακτική πολλῶν ΜΜΕ (εἶναι) νά μὴν προβάλλουν ὅσο θά ἔπρεπε τό καλό... Ὅμως ἔτσι καλλιεργοῦν μία πλασματική εἰκόνα τῆς πραγματικότητας, γιατί ἄνθρωποι μέ συνείδηση ὑπάρχουν παντοῦ*» (κ. Χριστόδουλος, «Βραδυνή» 7-4-2003). Ἀνθρωποί μέ συνείδηση, ὄντως,

ὑπάρχουν παντοῦ. Ἀλλά εἶναι σεμνοί καί θεωροῦν εὐτελισμό τήν προβολή. Τί γίνεται, ὅμως, μέ ὅσους ἔχουν λειψή καί ἐλαστική συνείδηση καί ἀφήνονται ἀνεξέλεγκτοι νά προβάλλονται παντοῦ, καί ἐκεῖ πού δέν πρέπει, νά σκανδαλίζουν καί νά διαφθείρουν τό ποίμνιο;

Ἡ νέα «θεότητα» τῆς ἐπικοινωνίας ἔχει ἓνα «δόγμα», στό ὁποῖο πολλοί ἀπό τόν ἐκκλησιαστικό χώρο εἶναι «ὀρκισμένοι»: τήν ἀρχή τοῦ «πολιτικῶς ὀρθοῦ». Στό νά πολιτεύονται, δηλαδή, καί νά ἐλίσσονται σύμφωνα μέ τήν τρέχουσα νοοτροπία τοῦ κόσμου, ἢ τουλάχιστον νά ἀποφεύγουν νά ἔλθουν σέ μετωπική ρήξη μέ αὐτήν. Ἀκριβέστερα, μέ ὅ,τι οἱ διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης, ὅχι πάντα ξένοι πρὸς τή θρησκευτικοποίηση τῆς ὁποίας ἐξουσίας, ὑποβάλλουν στόν κόσμο ὡς σημαντικό καί πρώτου ἐνδιαφέροντος, ἔστω καί ἀντίθετο, συχνά, πρὸς τά εὐαγγελικά στάνταρτ. Ἡ ἀρχή αὕτη εἶναι ὁ πειρασμός, πού ἔχει κατακρημνίσει πολλούς «σελαγίζοντες ἀστέρες», ἄνδρες μέ ἔντονη παρουσία καί ὡς ἐκ τούτου πόλους ἑλξεως τῶν ἐλπίδων τοῦ λαοῦ. Διά τῆς «πολιτικῶς ὀρθῆς» στάσεως, ἐπιζητοῦν νά γίνουν πρόσωπα τῆς ἡμέρας γιά νά φέρουν, δῆθεν, τήν Ἐκκλησία στό προσκύνιο. Νά Τήν προβάλουν! Ἀντιπαρέρχονται τούς λόγους τοῦ Κυρίου, πού ὀριοθετοῦν τό ἀρνησκόσμο φρόνημα τῆς Ὁρθοδοξίας: «*εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει. ὅτι δε ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου* (σᾶς διάλεξα καί σᾶς ξεχώρισα ἀπό τόν κόσμο), *διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος*» (Ἰωάν. ιε' 19).

Πολλοί σχετικοποιοῦν τούς λόγους τοῦ Κυρίου. Δέν τούς ἀποδέχονται μέχρι τίς ἀκραῖες τους συνέπειες. Ἀντί τοῦ εὐλογημένου «μίσους» τοῦ κόσμου, λαχταρᾶνε προβολή, δημόσιες σχέσεις, χειροκροτήματα. Ἄν δέν τά βροῦν, καταρρέουν. Παντοῦ τά ἀναζητοῦν. Ἀκόμα καί σέ χώρους, ὅπου ἡ Ἐκκλησία ἐμπαίζεται καί σταυρώνεται. Ὅπου ὁ Χριστός βλασφημεῖται καί ὑβρίζεται...

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Συμπτώματα Παπισμού ανάμεσά μας

Ζούμε την Όρθοδοξία μας με βαθειά επίγνωση της όντολογικής και της ιστορικής της αξίας. Η πίστη μας παραδόθηκε στο Σώμα της Εκκλησίας μας από τον Υίο και Λόγο του Θεού, κηρύχτηκε «εις πᾶσαν τὴν γῆν» από τους αγίους Άποστόλους, ἐρμηνεύθηκε και ἀναπτύχθηκε και προβλήθηκε ως βίωμα από τους Θεοφώτους Πατέρες μας και ἔφτασε ἴσαμε τὴν ἐποχή μας φορτισμένη με τὴν εὐλάβεια του πιστού λαοῦ και ποτισμένη με τὸ αἷμα τῶν ἀναρρήτων μαρτύρων. «Πεπληρωμένοι» με τὴν «ἐν Θεῷ» καύχηση, ἀρνούμαστε τίς προσθετικές ἢ τίς ἀφαιρετικές ἐπεμβάσεις, πού ἀλλοιώνουν τὴν ἀποστολικὴ Παράδοση και νοθεύουν τὴν ἀναγεννητικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία.

Μιά τέτοια ἀλλοίωση, πού μεταποιεῖ τὴ χαρισματικὴ ἐκκλησιαστικὴ Σύναξη σὲ σχῆμα κοσμικῆς ὁμαδοποίησης, εἶναι ἡ προκλητικὴ ἀνακήρυξη του Πάπα σὲ μονάρχη με ἀπεριόριστες ἐξουσίες.

Ἡ ἀποκήρυξη αὐτῆς τῆς ἀλλοίωσης, σταθερὴ και ὑπεύθυνη στάση κατὰ τὴ ροὴ τῶν ιστορικῶν χρόνων, κάποτε κάμπτεται. Καὶ ἐμφιλοχωροῦν μέσα στους κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας μας, συμπτώματα ἀποκλίσεων και μιμητισμοῦ Πατικῶν νοοτροπιῶν και Πατικῶν μεθοδεύσεων.

Θλιβερὴ γραφή, ἡ σημερινὴ συμπεριφορὰ του Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Ἐμφανίζεται ζηλωτὴς θρόνου ὑπερυψωμένου και ρόλου ἀπόλυτης αὐθεντίας. Στὴ διοίκηση τῆς Εκκλησίας μας, κατωχυρωμένο σύστημα εἶναι τὸ Συνοδικό. Ἡ ἰσότιμη μετοχὴ στο Συνοδικό ὄργανο ὅλων τῶν Ἐπισκόπων και ἡ ἰσχυρὴ εἰσφορά τῆς γνώμης τους. Ὡστόσο, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, σχεδίασε γιὰ τὸν ἑαυτό του ὑπερτοκτικές ἐξουσίες. Καί, οὐσιαστικά, διοικεῖ μοναρχικά, σχεδόν Παπικά. Οἱ 80 Μητροπολίτες δὲν ἔχουν πιά ἰσχυρὴ γνώμη. Καὶ ἡ ψῆφος τους βιάζεται, νὰ ὑποκύψει στὴν ἀπαίτηση του Προέδρου. Πολλοί, γιὰ διάφορους λόγους (ἀτομία, κακῶς ἐννοούμενη εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, πού τους προώθησε στὴν ἀρχιερωσύνη, φόβο, μήπως ἀνασῶρει ἀπὸ τὸ φράκello τους τίς ἐπιλήριμες ἱστορίες τους) συμφωνοῦν μαζί του σὲ ὅλα, σὰν ἄβουλα πόνια.

Σὲ εὐρύτερη κλίμακα, οἱ προκαθήμενοι τῶν τοπικῶν Εκκλησιῶν διαγκωνίζονται γιὰ τὸ ποιὸς θὰ εἶναι ὁ «πρῶτος» και γιὰ τὸ ποιὸς θὰ ἔχει τίς μεγαλύτερες δικαιοδοσίες, ἀδιαφορώντας ἂν ἡ διαμάχη τους αὐτὴ μπορεῖ νὰ διχάσει ἀνεπανόρ-

θωτα τὴν Ἐκκλησίαν. Πρόσφατο σχετικὸ παράδειγμα εἶναι ἡ ἐπικίνδυνη κόντρα μεταξύ του Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως και του Ἀρχιεπισκόπου τῶν Ἀθηνῶν. Τους βλέπουμε, ἀκόμα, νὰ ἐπιδιώκουν κοσμικὲς διακρίσεις (τιμές ἀρχηγοῦ κράτους και διαμονὴ σὲ πολυτελὴ ξενοδοχεῖα, δίκην κοσμικῶν ἀρχόντων) και νὰ κυνηγοῦν τὰ μεγαλεῖα (πανάκριβα ἀρχιερατικὰ ἄμφια, τρυφελὴ ζωὴ, καταθέσεις και δαπάνες δισεκατομμυρίων κ. ἄ.), ἀντιγράφοντας τὴν κοσμικὴ δόξα και τὴ λαμπρότητα του Βατικάνειου μονάρχου.

Μιά ἄλλη ἀπόκλιση του Παπισμοῦ, πρὸς τὴν ὁποία τείνουν σήμερα ἀρκετοὶ Ὀρθόδοξοι Μητροπολίτες, εἶναι ἡ τάση νὰ προωθήσουν τὴ γενικευμένη ἀγαμία του κλήρου. Παλιότερα, στίς πόλεις, κατὰ κανόνα, οἱ κληρικοὶ ἦταν ἔγγαμοι και οἱ ἄγαμοι ἀποτελοῦσαν ἐξαίρεση. Αὐτὸ ἦταν και τὸ φυσικό. Διότι, μέσα στίς πόλεις με τους τόσους πειρασμούς, ἡ οἰκογένεια εἶναι ἓνα λιμάνι ἀσφαλείας γιὰ τὸν ἔγγαμο κληρικό, ἐνῶ, ἀντίστοιχα, λιμάνι ἀσφαλείας γιὰ τὸν ἄγαμο εἶναι τὸ μοναστήρι του ἢ μιὰ χριστιανικὴ ἀδελφότητα. Κατὰ τίς μέρες μας, ὅμως, σὲ ὁρισμένες τουλάχιστον Μητροπόλεις, παρατηρεῖται πλήμμουρα νεαρῶν ἀγάμων κληρικῶν, πού τὸ ἐνδιαφέρον τους συνήθως ἐντοπίζεται στο νὰ κάνουν ἐντυπωσιακὲς ἀκολουθίες, νὰ καμαρώνουν φορώντας πολυτελὴ ἄμφια και νὰ ὀνειρεύονται τὴν ἐπισκοποποίησιν τους. Ἡ κατακόρυφη αὐξηση του ἀριθμοῦ τῶν ἀγάμων κληρικῶν δὲν ὀφείλεται, δυστυχῶς, σὲ πολλὰ πλάσιασμό τῶν ἐκ Θεοῦ μοναχικῶν κλήσεων (ἀφοῦ κανεὶς σχεδόν ἀπὸ αὐτοὺς δὲ ζεῖ σὲ μοναστήρι, οὔτε κὰν διανοεῖται νὰ τὸ κάνει), ἀλλὰ στὴν τάση τῶν Μητροπολιτῶν νὰ ὠθοῦν κάποιους θρησκευόμενους νέους στὸν ἄγαμο κληρο, ὥστε νὰ δημιουργοῦν γύρω τους «αὐλὴν» ἀφοσιωμένων ἀκολουθῶν.

Οἱ ἐπικίνδυνες αὐτὲς τάσεις τῶν Ὀρθόδοξων Προκαθημένων και τῶν Μητροπολιτῶν, στίς μέρες μας, ἀποτελοῦν «σημεῖο τῶν καιρῶν». Δημιουργοῦν στο Ὀρθόδοξο πλήρωμα ἀπογοήτευση, ἀλλὰ και ἀγωνία, μήπως με τέτοιες τάσεις ὁδηγηθοῦμε ἂν δὲν ἀλλάξουμε νοοτροπία-σὲ νέα σχίσματα.

Ἄς προσευχηθοῦμε, νὰ δώσει ὁ Κύριος πνεῦμα μετανοίας στους ἐργάτες του Ἀμπελῶνος Του, ὥστε νὰ πορεύονται κατὰ τίς ἐπιταγὲς του Εὐαγγελίου και τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων Πατέρων, πού ἐποίμαναν τὸ λογικὸ ποίμνιο με φόβο Θεοῦ, σοφία, λιτότητα και ταπεινοφροσύνη.

Πρωτοπρεσβύτερος